

't Huis Awainzma

Alles Is Welkom Al Ist Nog Zo MAlotig

Blijspel in drie bedrijven

door

J.E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T HUIS AWAINZMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J.E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Pieter - Zwerver

Berend - Zwerver

Jannes - Baas v/h tehuis

Betje - Vrouw van Jannes

Antje - Hun dochter

Ali - De daghulp

Looske - Zwerfster

Freule Van den Heugte - 'n Stinkend rijk mens

DECOR:

Eenvoudig toneel, dat er uitziet als de eetzaal van een dak- en werklozentehuis met een kastje aan de muur, waarop een telefoon. Een grote eettafel met stoelen. Drie deuren, waarvan eentje achter naar de keuken en links en rechts eentje naar de slaapzaal en eentje naar de uit/ingang.

EERSTE BEDRIJF

Pieter komt iewat stommelend op, niet dronken maar toch... Hij voelt zijn zakken na, keert ze binnenste buiten en kruipt tenslotte al zoekend over de vloer.

Pieter: Waar is dat verrekte ding nu toch gebleven? Ik kan mij wel een slag voor mijn kop geven als ik weet waar ik hem verloren heb. Even zien, misschien onder dat kastje gerold? Dat zou best eens kunnen. *(kijkt er onder maar ziet niets)* Nee, ook niet, misschien erachter? *(trekt het kastje van de wand en dan komt Berend binnen)*

Berend: Wat ben jij nu aan het doen?

Pieter: Oh, Berend, goh kerel, ben jij daar?

Berend: Ik zei: Wat ben jij daar aan het doen?

Pieter: Ik... eh... ja... ikke... keek even of er veel stof onder dat kastje lag.

Berend: Jij???? Jij kijkt of er stof onder dat kastje ligt??? Man, hou nou toch gauw op. Jij ziet nog geen stof al ligt het er een halve meter dik.

Pieter: Nee... Eerlijk waar, daar ligt me toch een stof onder dat kastje. Niet mooi meer.

Berend: Laat mij eens kijken. *(kijkt ook)* Het spijt mij wel, maar wat er ligt, is beslist geen stof. Je houdt mij voor de gek.

Pieter: Nee, eerlijk waar hoor. Man, kijk dan eens goed, het is één stof al stof. Dat jij dat niet ziet.

Berend: Ach wat, jij houdt mij voor de gek. Je liegt maar wat. Volgens mij ben jij ergens naar op zoek. Ben je wat kwijt?

Pieter: Ikke?? Nee... eh... Nou, dat is te zeggen... eh...

Berend: Nou? Voor de draad er mee.

Pieter: Nou ja... Ik zal het maar zeggen. Ik ben mijn dynamiet kwijt.

Berend: *(schrikt)* Wat zeg je me daar??? Loop jij met dynamiet in je broekzak?? Wou je ons hier in de lucht laten vliegen?

Pieter: Man, je begrijpt het niet.

Berend: Of heb je werk gekregen en gebruik je het daarvoor.

Pieter: *(schrikt hevig)* Wat???? Ikke???? Nee man, ik ben niet aan het werk. Kerel toch, wat laat je mij toch schrikken. Ik werken??

Berend: Ik vond het ook al raar. Je was er zo mooi vanaf en nu zou je er ineens weer mee beginnen??

Pieter: Maak je maar geen zorgen. Er zijn er genoeg die graag mogen werken, maar daar hoor ik nou net niet bij.

Berend: Maar wat moet jij nou met dynamiet? Je bent toch geen terrorist of zoiets?

Pieter: Nee man, zulk dynamiet is het ook niet, ach hoe heet dat nou?

't Is zo'n kleine steen, weet je wel?
Berend: Nee, dat weet ik dus niet.
Pieter: Nou, zo'n steen die vrouwen in hun ring hebben. Voor de sier en zo.
Berend: Oh, je bedoelt een diamant?
Pieter: Precies, alleen met dit verschil, dat dit een hele grote is, die sowieso niet in een ring kan, maar in een halsketting of zo moet.
Berend: Nou en waar is die dan? Laat me dan eens zien.
Pieter: Dat is 't em juist. Ik ben hem kwijt.
Berend: Hoe kan dat nou, zoiets verlies je toch niet zo maar?
Pieter: Hij is uit mijn broekzak gevallen, want daarnet had ik hem nog.
Berend: En hoe groot is tie dan?
Pieter: Nou minstens zo groot. *(geeft een maat aan van een kippenei)*
Berend: Hoe kun je zoiets nou kwijt raken? Trouwens, zulke grote bestaan er niet eens. Je houdt mij voor de gek. Je liegt het gewoon.
Pieter: Nou, dan was tie misschien iets kleiner, maar niet veel.
Berend: Als hij zo groot is, dan kun je hem dus met het blote oog zo zien, nou en ik zie hem nergens.
Pieter: Nou, dan was hij misschien nog een ietsje kleiner, maar hij was wel hartstikke kostbaar, want ik ben er mee bij ome Jan geweest.
Berend: Wou je hem dan belenen?
Pieter: Nee, dat niet, maar ik wilde weten wat ie waard was.
Berend: Nou en?
Pieter: Die vent wou mij verneuken. Hij zei, dat ie niks waard was. Het was een circusdiamant zei hij. Maar hij wou mij er wel vijftig euro voor geven, omdat ie er wel aardig uit zag.
Berend: Een circusdiamant??? Wat is dat nou weer voor een diamant? Kon die kunstjes? Door een hoepeltje springen of zo?
Pieter: Ach nee, slome, dat betekent, dat ie veel geld waard is. *(hij gaat op handen en voeten aan het zoeken. Berend kruipt achter hem aan)*
Berend: Waar kan zo'n ding nu liggen, hè ? Zit er eigenlijk ook provisie op als ik hem vind.
Pieter: Dan zul je hem eerst moeten vinden. *(zij loeren en kruipen overal)* Ik zie niks. *(dan komt Betje binnen)*
Betje: Wat zijn jullie nu aan het doen? Of hebben jullie een dubbeltje verloren?
Berend: Dag, Betje. Nee, maar Pieter heeft zijn circusdiamant verloren en ik help hem zoeken, want er staat een hele dikke vindersloon op.
Betje: Heeft hij een circusdiamant?? En die is hij kwijt? Waar heeft hij die dan verloren?
Berend: Hiero.
Betje: Hier in huis?

Berend: Dat zegt ie.

Betje: En hoe komt zo'n arme luis nu aan geld voor een diamant en dan ook nog wel een circusdiamant?

Pieter: Nou, die heb ik gevonden, maar ik ben hem nu kwijt en hij moet hier ergens liggen.

Betje: *(inmiddels ook aan het zoeken, zij kruipen in een rijtje achter elkaar aan)* Ik weet het niet, jongens. Hier zie ik hem niet. Kan die ook in de gang liggen? *(zij kruipen achter elkaar de gang in, even stil en ze komen door de andere deur weer binnen, maar worden nu gevolgd door Antje en door "pa" Jannes)*

Pieter: Goed doorzoeken, mensen, want het is een heel bijzondere en volgens mij ook een hele dure.

Berend: Maar hier ligt ie volgens mij niet. *(Jannes gaat staan, de anderen blijven zitten)*

Jannes: Ik vraag me af, hoe gek ik eigenlijk ben om zo achter jullie aan te kruipen. Waarom doen jullie dat eigenlijk?

Betje: Pieter is zijn circusdiamant kwijt. Een hele dure, misschien wel tien of twintigduizend euro.

Antje: Een circusdiamant? Wat is dat nou weer?

Berend: Dat is een diamant, die kunstjes kan.

Antje: Is 't echt waar? Wat kan die dan? *(ieder zit op z'n gat op de grond)*

Berend: Wegkruipen. Zo is die der nog en zo is die weer weg en nu is hij weg. *(zij kruipen weer)*

Antje: Je liegt 't zeker?

Berend: Nee, Antje, het is echt waar. Pieter heeft hem hier losgelaten en nu kan hij hem niet weer vinden. *(zij gaan weer zitten)*

Antje: Ik geloof er niks van. Jullie houden mij voor de gek.

Jannes: Ik geloof het ook niet. Het is natuurlijk weer een truc van Pieter om ons geld uit de zak te kloppen.

Berend: Nou, volgens Pieter is tie wel meer dan dertigduizend euro waard. Dat noem je toch zeker geen kattenpis. *(ze kruipen weer met neus op de grond)*

Jannes: Wat??? Wat zeg je me daar? Zo veel? *(ook op de grond, Ali komt binnen en kijkt eens rond)*

Berend: Minstens!

Ali: Zeg, daar hoef ik toch zeker niet aan mee te doen, wel? Jullie lijken wel een stel drugshonden van de politie of ben je wat kwijt?

Antje: *(gaat staan)* Nee, Ali, ze zijn een diamant kwijt van wel vijftigduizend euro of meer en daar zoeken we nu naar.

Ali: En wie is die dan kwijt? *(de een na de ander gaat nu staan)*

Antje: Pieter.

Ali: Hij zal wel weer gezopen hebben en is nu weer als een tempelier

zeker?

Pieter: Ho even, hè. Ik heb alleen maar druivensap gehad.

Ali: Ja, dat ken ik. Druivensap van veertien procent zeker?

Antje: Dat kan toch niet? Druivensap van veertien procent?

Ali: Dat kan heel goed. Alleen noemen wij zoiets geen druivensap, maar altijd gewoon WIJN!!!

Pieter: Nou ja, wat kan het schelen. Uiteindelijk is wijn toch ook druivensap en ik heb maar één glas gehad.

Jannes: En hoe vaak hebben ze dat glas dan weer volgegooid?

Ali: Maar nu nog even over die diamant, wat jij zei. Hoe mag die er dan wel uitzien?

Pieter: Nou, hij was ongeveer zo groot. (*wijst aan*) Je zou op het eerste gezicht zeggen, dat het een gewoon stukkie glas is, maar als je hem beter bekijkt... nou, dan glanst en schittert hij als een paardenkeutel in een politiepet.

Ali: Oh, dat stukje glas heb ik wel gezien, dat heb ik in het asbakje gelegd.

Pieter: Oh, gelukkig, dan is hij (*loopt er naartoe*) ...maar... maar... (*hij kijkt in een leeg asbakje*)

Jannes: Oh, die heb ik leeg gekiept in de asemmer.

Berend: Dan moeten we die direct op z'n kop zetten.

Antje: Wat ben jij toch een rare. Wie zet er nu een asemmer op zijn kop? Dat lijkt toch niet?

Berend: Nee dombo, niet op je kop zetten, maar over de kop om die dikke steen van Pieter weer te vinden, snap je dat nu niet?

Antje: Is hij dan ook nog een kei kwijt?

Betje: Alleen heb je wel een probleem, want volgens mij is de ophaaldienst al in de straat en gooien die hem net leeg.

Pieter: Wat???? (*hij rent weg, gevolgd door Berend en Jannes*)

Ali: Wat een gedoe om zo'n stukkie glas.

Betje: Nou, hij moet toch wel erg kostbaar zijn als ik dat zo hoor. Toch wel gauw zo'n zestigduizend euro of daaromtrent.

Antje: Dat is toch een heleboel geld, hè moe?

Betje: Dat is een heleboel geld, meid. (*Pieter komt weer binnen met Berend en Jannes. Zij dragen de asemmer tussen zich in*)

Pieter: We waren gelukkig nog net op tijd. Die vent zou hem net in de auto kieperen. (*hij keert in één beweging de emmer om en alles valt op de vloer*)

Ali: (*stuift op*) Zeg es, zijn jullie nou helemaal van lotje getikt om al die troep hier zo maar op mijn schone vloer te gooien? Ik heb alles net gezogen. Vooruit, opruimen die zoi.

Betje: Nou toch, Pieter, dat kan toch zeker zo maar niet om alles hier

onder de troep te gooien. Moet je nou eens zien wat een troep je er van gemaakt hebt. *(de mannen reageren niet en doorzoeken de zoi, ze smijten alles achteruit net als honden die aan het graven zijn)*

Antje: Ze gooien alles zo maar op de grond. Dat mag toch niet, moe?

Berend: *(komt omhoog)* En wat heeft Berend hier gevonden? Is dat een diamant of is dat een diamant?

Pieter: Oh, gelukkig. Geef maar hier. *(wil hem pakken, maar Berend houdt hem achter zijn rug)*

Berend: *(houdt zijn hand op)* En wat dacht Pieter van een vindingsloon? Had ik daar geen recht op?

Jannes: Ja, dat is waar. Dat moet je betalen. Hoeveel is dat ook weer? Was dat geen tien procent?

Berend: Dat dacht ik ook en hoeveel is zo'n grote steen waard? Nou, laat eens wat horen.

Betje: Nou, naar wat ik gehoord heb, toch wel honderdduizend euro, want het is wel een hele grote.

Berend: Krek! Dus ik wou toch wel graag even eh... *(krabt zich achter het oor)* ...eh tien mille vangen. *(houdt de hand weer op)* Kijk, legt u het hier maar netjes in.

Pieter: Jij verrekte schooier. Kom hier met mijn diamant.

Betje: Ho Pieter, je zult wel moeten dokken voor die circUSDiamant. Hij heeft hem per slot van rekening ook gevonden.

Ali: Wat hebben jullie nou met een circUSDiamant? Daar heb ik nog nooit van gehoord, wat is dat voor bijzonders?

Pieter: Nou, dat zei die man van de bank van lening tegen mij... of eh... hij zei 't eigenlijk een beetje anders. Hij had het over... eh... Verrek, hoe zei hij dat ook weer... eh... een eh sirre... sirre een sirreconusdiamant. Ja, dat zei hij geloof ik.

Ali: Oh, wacht eens. Zei hij misschien zirkonendiamant?

Pieter: Ja! Precies, dat zei hij. Zirkonen.

Ali: Nou, dan heb je pech, want zo'n zirkonendiamant is niets waard. Die gebruiken ze alleen maar op het toneel en circus en zo.

Antje: Dus Pieter is nu een circuskomediant?

Ali: Nee, die diamant is niet echt. Dat betekent het. Waar heb je die gevonden?

Pieter: Achter de schouwburg.

Ali: Nou? Zie je nou wel, een imitatieding.

Pieter: *(smalend)* Jij zult het weten. Jij hebt de wijsheid in pacht zeker?

Ali: Ik heb het een keer gelezen in een boek.

Pieter: Zij heeft het gelezen in een boek. Ach sodemieter toch op, sinds wanneer kun jij lezen?

Ali: Ik kan lezen, maar jij dan?

Berend: Dus als ik het goed begrijp, dan heb ik mooi voor nop in die zooi van jullie zitten graaien?

Pieter: (*tegen Ali*) Dus jij denkt dat ie niks waard is? Waarom wou ome Jan mij er dan wel vijftig euro voor geven? Nou?

Berend: Oh, maar dat betekent, dat ik dan in ieder geval vijf euro van jou kan bekomen, kom maar op, jochie.

Pieter: Je hebt gehoord wat Ali zei, hè? Hij is niets waard en tien procent van niets is ook altijd nog helemaal niets. Dus hou je hand maar op, kun je er iets in krijgen.

Berend: Niks er van. Jullie hebben allemaal gehoord, dat hij er vijftig euro voor kon krijgen en dat ik dan recht heb op die tien procent en die wil ik hebben ook...

Jannes: Als ik ook nog es een duit in het zakje mag doen.

Berend: Oh, kijk aan, wil jij er ook nog wat geld bij doen?

Jannes: Volgens mij heb jij hem helemaal niet gevonden, Berend. Jij wist net zo goed als Pieter, dat hij in die asemmer moest zitten. Dus kon Pieter hem er zelf ook wel uitvissen. Je hebt hem alleen maar eventjes geholpen.

Berend: Precies, ik heb hem geholpen, dus wil ik dan mijn salaris beuren... vijf euro kom op!

Jannes: Ja, daar heb je gelijk in, tenminste als jullie een arbeidsovereenkomst hadden afgesloten, maar dat heb je niet. Geef hem nou maar weer mooi die steen terug, krijgen we hier eindelijk weer vrede in huis.

Berend: Ach hier. (*geeft steen terug*) Vreet hem maar op.

Antje: Dat kan toch niet, dat is veel te gevaarlijk en daar kan later de wc-pot wel van stuk gaan als die daarin valt.

Berend: Ach jij, ik denk dat ik mijn hengels maar pak en een tijdje ga vissen. (*gaat af*)

Pieter: (*smalend*) Hij en vissen.

Jannes: Wou je zeggen dat hij niet kan vissen?

Pieter: Zo wil ik het niet stellen, maar hij is laatst ook aan het vissen geweest en volgens mij heeft hij vaker de zon zien ondergaan dan zijn dobbertje.

Betje: (*tegen Jannes*) Eh, Jannes mijn jongen, zullen wij nu eerst de slaapzaal maar eens gaan doen, anders zijn wij nooit op tijd klaar.

Jannes: Da's goed, meid. Laten we dat maar gaan doen, want de kabouterkes zullen het hier wel niet voor ons doen. (*samen af*)

Ali: Dan gaan wij ons maar eens bezig houden met het eten. Ga jij maar met mij mee, Antje. (*samen af*)

Pieter: Nah, dan zit ik hier weer mooi alleen met mijn steen. Hoe zei Ali dat nou ook al weer? Een zirkonendiamant? Dat klopt wel, want die

vent van de bank zei dat ook. (*Looske komt op en hoort het laatste*)
Hé, hallo Looske. Wat ben jij vroeg. Heb jij nu al weer honger?

Looske: Hallo Pieter. Heb jij wat met de bank van lening? Heb jij dan iets waar zij belang bij hebben?

Pieter: Ja zeker, meid. Ik heb een echte zirkonendiamant. Looske mijn wicht, je hebt nog nooit zoiets moois gezien en schitteren dat ie doet.

Looske: Nou, laat dan maar eens zien. (*Pieter haalt de diamant te voorschijn en laat hem zien. Looske bekijkt hem*) Nou en? Dat noem jij toch zeker geen diamant? Dat is een stukkie glas.

Pieter: Dat is een echte zirkonendiamant.

Looske: Nou kwak hem dan maar direct in de asemmer.

Pieter: Ik ben niet gek, daar heb ik hem net uitgehaald.

Looske: Oh, ben je weer aan het emmerduiken geweest, jij ouwe asemmerartiest?

Pieter: Nee, ik heb hem op straat gevonden achter de schouwburg, maar hij was per ongeluk in de asemmer hier terechtgekomen.

Looske: En dat noem jij een echte zir... eh... zo'n zirkonendiamant? Hou toch op, man, dat is gewoon een stukkie glas en zeker geen zirkonendiamant, maar een kapsonesdiamant. Die zijn geen dubbeltje waard, mijn jongen.

Pieter: Maar ome Jan wou mij er wel vijftig euro voor geven. Nou?

Looske: Oh?... Laat hem nog eens zien. (*bekijkt hem opnieuw*) Ik weet het niet, maar als hij er vijftig euro voor wil geven, dan is er wel wat aan de hand, dan is het niet zo maar een steentje.

Pieter: Looske m'n wicht, je bent een engel. Wij begrijpen elkaar. Wil je wel met mij trouwen?

Looske: Ikke met jou????? Trouwen????? Is het je in je kop geslagen of heb je last van maagzuur? Ik trouwen? Met zo'n vieze ouwe kerel?

Pieter: Nou, zo schoon ben jij nou ook weer niet en ik een ouwe kerel? Mens, ik ben in de bloei van mijn leven. Wij zouden een heel aardig span zijn.

Looske: Ja, voor de bokkenwagen. Ga toch weg jij gek. Waar wou je van leven? Van die vijftig euro soms? Nou, dan ben je gauw uitgevrijd.

Pieter: Maar, wij zouden er toch wel mee kunnen beginnen... met vrijen bedoel ik. (*pakt haar beet, maar Looske gilt*)

Looske: Blijf van mij af, viezerik! Help! Laat mij los! (*Ali komt binnen*)

Ali: Hé, wat is dat? Wat gebeurt er hier?

Looske: Hij wil mij aanranden en verkrachten en zo. Wat een smeerlap niet? Dat had ik toch nooit van hem gedacht. Jij wel, Ali?

Ali: Jullie weten toch wel wat de hoofdregel van het huis is, niet? Geen seks tussen geslachten van verschillende kunne.

Looske: Nou hoor je het zelf ook eens. Alleen maar seks tussen mensen van dezelfde kunsten. Dus probeer het maar eens met Berend, dan heb je misschien meer succes. Gaan we al haast eten, Ali?

Ali: Nee, natuurlijk niet. Het is toch nog lang geen tijd?

Looske: Wat eten we eigenlijk vandaag?

Ali: Ben je al binnen? Wat ben je toch ook een vreetlap. Het enige waar jij aan denkt is eten en anders niet.

Pieter: Daar heb je gelijk in, Ali, als het om eten gaat, dan staat zij altijd vooraan, maar o wee als het om werken gaat. Dan is zij ineens spoorloos verdwenen.

Looske: Waar bemoei jij je eigenlijk mee, jij oversekste brandlap, ga jij nou maar mooi met jouw kapsonesdiamantje spelen.

Ali: Hou nou maar weer op ja. Eh... Pieter, ruim jij die rommel ook weer even op. Je hebt het tenslotte ook gemaakt.

Looske: Wat?? Heeft hij die troep hier gemaakt? En zo iemand wou iets van mij zeggen? Wat ben je toch ook een idioot, hè?

Pieter: Ach ja meid, mijn pad gaat niet over rozen. Weet je wat het is? De mensen begrijpen mij niet.

Looske: Wat is dat nu? En je zei net, dat je niet getrouwd was, hoe zit dat nu dan weer in elkaar?

Pieter: Ikke?? Getrouwd? Welnee meid, hoe kom je daar nu bij. Als ik getrouwd was, dan zou ik jou toch zeker niet vragen.

Looske: Nou kerels die getrouwd zijn, die zeggen zoiets ook altijd. *(smalend)* Ach, meisje, mijn vrouw begrijpt mij niet en met jou kan ik zo goed praten, jij hebt er zoveel begrip voor.

Pieter: *(tegen Ali)* Is dat zo? Heb jij dat ook wel eens gehoord, Ali?

Ali: Ja, dat is waar. Dat zijn altijd van die kerels die op een avontuurtje uit zijn. Dat soort mannen zijn niet te vertrouwen.

Pieter: Wat toch gemeen. Ik zou zoiets nooit doen. Weet je wat het is? Daar ben ik gewoon te eerlijk voor.

Ali: Maar even zo goed. Begin je nog eens?

Pieter: Ik beginnen? Waarmee?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto